

tilstrækkelig Bestemmelse om vedkommende Forstanders Deeltagelse i Communalbestyrelsens Møder, naar der forhandles om Fattigvæsenets Sager, men jeg finder ikke en ligesaa klar Bestemmelse i § 3, hvor Skolevæsenets Sager omhandles. Jeg er ganske vist tilbøielig til at troe, at man alligevel ved Hjælp af en Fortolkning skulde kunde bringe Forstanderen for Landdistriktet ind under § 3, og navnlig ind under Ordene: „og senere Bestemmelser“; men jeg har dog nogen Tvivl om, hvorvidt det er gjort eller ikke, og i ethvert Fald troer jeg, det var rettest, om det med større Klarhed fremgik af selve Lovudkastets Ord, hvorledes denne Forstander for Landdistriktet herefter skal være stillet i saa Henseende. — Da jeg nu har Ordet, maa det tillige være mig tilladt ganske kort at omtale Landdistrikternes Stilling i de Sager, hvori de for Dieblirket slet ingen Repræsentation have. Det kan være tvivlsomt, om de i saa Henseende kunne henføres under det foreliggende Lovudkast eller under det om Sognecommunernes og Amternes communale Anliggender; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at der er nogle Landdistricter, hvis Udstrækning er temmelig betydelig, som have ikke saa faa Beboere, og som blandt Andet ofte have en heel Deel Veiarbejde. Det træffer sig nu ikke saa sjældent, at man fra overordnede Autoriteter faaer Skrivelser rettede til Landdistricterne angaaende communale Sager, men at man slet ikke veed, hvorhen man skal adressere disse Breve. Der er ingen Mand i Landdistriktet, som kan modtage dem, og Ingen, som kan svare paa dem, saaledes at man har maattet hjælpe sig snart paa den ene snart paa den anden Maade. Paa Steder, hvor Forholdene ere mig bekjendte, har det ikke saa sjældent været Tilfældet, at man har sendt saadanne Breve til Sognepræsten, der igjen har sendt dem til en af sine Bekjendte, som han har bedet om at besørge det Fornødne; men jeg troer, at det mange Steder vil være nødvendigt, eller idetmindste overordentlig ønskeligt for Beboerne, at der tilveiebringes en Repræsentation for disse Districter i de Sager, om de ikke have tilfælles med Byerne. Jeg erkjender, at et saa stort Apparat, som man ellers vil indføre i de almindelige Communer

paa Landet, er der paa de allerfleste Steder ikke tilstrækkelig Opfordring til her at indføre, men hvis den høitagtede Minister vilde tage Sagen under Overveielse, troer jeg, at man ved Regulativer, udarbejdede af Ministeriet, hvorved man tog Hensyn til de vistnok meget forskellige Forhold, der findes rundt omkring i disse Landdistricter, maatte kunne ordne Sagen og finde en eller anden Form, hvorunder man kunde indhente de vedkommende Districters Beboeres Betænkning og Samtykke.

Indenrigsministeren: Jeg skal villig erkjende, at der er en Mangel i Lovforslaget i den Henseende, som den ærede sidste Taler omtalte. Det er foreslaaet, at en Delegeret fra Landdistriktet skal tiltræde Communalbestyrelsen ved Behandlingen af alle Fattigsager, og det Samme bør selvfølgelig komme til at gjælde om den oeconomicke Deel af Skolevæsenets Sager, thi vel have Landdistricterne og ville efter Lovudkastet fremdeles beholde Delegerede i Skolecommissionserne, men da der berøves disse Indskydelse paa Skolernes oeconomicke Anliggender, vilde altsaa Landdistricterne, naar denne Mangel ikke udfyldtes, staa uden Indskydelse paa den oeconomicke Bestyrelse af det fælles Skolevæsen; det er altsaa ligefrem en Mangel eller en Feil i Lovudkastet. — Det er vistnok ikke ganske let at staffe disse Landdistricter en særlig Repræsentation i Communalbestyrelsen for de Anliggender, som de ikke have fælles med Kjøbstæderne, og som ikke henhøre under Fattig- eller Skolevæsenet, men jeg skulde dog formene, at dette vilde kunne skee ved et Regulativ eller en Vedtægt for disse Districter, og jeg mener, at man nærmest maatte tænke sig disse Vedtægter udgaaende fra Amtsrådet. De Anliggender, som Landdistricterne ikke have tilfælles med Kjøbstæderne, ville jo i alt Væsentligt være af samme Natur som andre Landcommuners Anliggender, og det forekommer mig derfor naturligt at komme ind paa dette Spørgsmaal ved Drøftelsen af det andet Lovforslag. Iøvrigt maa jeg dog udtale til Ministeriets Indskydning, at dette ikke har overset det uheldige Forhold, som her er tilstede, og at det har været betænkt paa at gjøre nogen Forandring deri; men det